

Lenka Weissová

A fényképen a húgom, született Huber Lenke és az első férje, Weiss Béla látható. A kép az esküvő után készült 1946-ban, Léván. A Rusznák nevezetű fényképész készítette. Az esküvőt Dunaszerdahelyen tartották. Nem tudom, hogy a testvérem az esküvő előtt járt-e a mikvében. Egy édestestvérem volt és két mostohabátyám [helyesebben: féltestvér], Huber Lajos, az idősebb és Huber Elemér. Lajos 1908 augusztusában született Pesten. Nem tudom pontosan, hogy hol éltek. Az Elemért nem tudom, hol született. Lehet, hogy ő is Pesten, lehet, hogy nem. Lenke 1927. június 2-án született Besében, két évvel fiatalabb tőlem. Most Izraelban él. A húgommal töltöttem a legtöbb időmet, mivel otthon volt. A fűk nem tartózkodtak gyakran otthon. A bátyám valahol kereskedőnek tanult ki. Amikor megnősült, akkor Ostraván lakott. Az Elemér bátyám műbútorasztalosnak tanult ki. Gyönyörűen dolgozott. A háború után, amikor visszakaptunk néhány bútordarabot, és úgy-ahogy berendeztük a házat, mondom a húgomnak: 'Tudod mit, Lenkém, te jobban ismerős vagy Pesten, én nem tudom magam ott kiismerni. Ül fel a vonatra, és menj el Debrecenbe, kíváncsi vagyok, hogy hazajött-e a bátyám, a sógornóm vagy a kisgyerek. Hát ül a Nyugati pályaudvaron, egyszer csak hallja: 'Jolánka, Lenke, Jolánka, Lenke.' Keresett ott minket, képzelje el, a bátyám. Aztán elutazott Debrecenbe. Talán három nap múlva hazajött. 'Mit gondolsz', azt mondja, 'él a Lajos bátyánk, s él Malvinka, a sógornő és a gyerek is.' Aztán egyszer csak jött a bátyám, egyedül, meglátogatott minket. Hálóinget meg egy ruhát hozott, tudom. Besén is kaptunk valamit, mert nem volt semmink. Amikor beért a faluba, olyan sírást még nem hallott. Itthon van a Huber Lajos! Még ilyet. Egyik a másikhoz futkosott. Mikor halt meg a Lajos? Nem tudom most pontosan. Lenke elemibe járt. A húgom csak priváton tudott tanulni. Elment Pestre varrónőnek tanulni. Pesten élt a Sándor bácsi, a rokonunk, és ő meghívta hozzájuk [Krén Sándor, anyai nagybácsi]. Sándor bácsinál lakott, nála kosztolt. Nem tudom, hogy zsidó családnál tanult-e varrni a húgom. Mielőtt elvittek volna minket, akkor gyorsan hazahívtuk. Azért hívtuk haza, hogy velünk legyen, ha visznek. Együtt legyünk. Mindig arra ügyeltem, hogy a húgommal legyek. 17 éves volt, mikor elvittek minket, én meg 19. Amikor visszajöttünk Besére, akkor a szomszédoknál laktunk kábé három hónapig. Kálnaiéknak hívták őket. Nem volt nekik se ennivalójuk, de azért befogadtak. Ott voltunk pár hónapig, velünk szemben laktak. Amikor a deportból visszajöttünk, akkor a Lenke

férjhez ment. Én 1946. március 21-én, a húgom 1946 júniusában vagy júliusában, már nem tudom, hányadikán ment férjhez az egyik unokatestvérhez, Weiss Éliáshoz, aki pár évre a házasság után meghalt, mert szívbeteg volt. Lenke másodszor is férjhez ment, pár évvel az első férj halála után. A második férjét Gubidov Bélának hívták. Talán [Vág]Sellyéről származott, de nem tudom biztosan. Ebből a házasságból nincs gyerek. Az első házasságból két fiú született. Az egyik Baruch, a másik Jichak. A Baruch talán most 55 éves és a másik 53, nem tudom pontosan. Lenke [Duna]Szerdahelyen lakott a második férjével. Az első férjével Karlovy Varyban laktak. Miután másodszor is férjhez ment, [Duna]Szerdahelyre hurcolkodtak. A második férjének a feleségével unokatestvérek vagyunk, ő meghalt, és akkor elvette a testvéremet. 1949-ben kimentek Izraelbe. Repülővel utaztak, de csak ketten a férjével. Talán Prágából indultak. A falut, ahol letelepedtek Jivnének hívják. Pár évig ott laktak. Aztán Jeruzsálemben is laktak pár évig, és most már Rechovoton telepedtek le. Izraelban Lenke egy kórházban dolgozott mint ápolónő. Bélát a postán alkalmazták.